

Всъщност съкровището (императорско, царско) е в основата на битуването на царските топоси. Митологемата за скрито царско съкровище, гарантиращо царството и продуциране на бъдещето му „работи“ особено активно в ситуация, когато царството е застрашено или е унищожено. Тогава територията му (пространството) трябва да бъде обезпечено чрез мощна (динамична) сакрализация във висок царски статус, материализиран в местни наименования, свързани с този статус.

ДРУГИ САКРАЛИЗИРАНИ МЕСТА

Взависимост от конкретната позиция в географското пространство и съотносимостта и мястото в местното знание в съответствие с неговите критерии за значимост има места, които притежават определен тип сакралност, обвързана само с локалната културна парадигма. Или казано иначе, сакралност произтичаща от особеностите и потребностите на конкретна общност (селищна, конфесионална) и валидна и функционираща само в периметъра на тази общност. Това са обекти, чрез които се разпознава принадлежността към тази общност и са своеобразен код за идентификация.

КУТРА

Над град Твърдица, над Градището (дори се счита, че част от него или и то се казва така) (Демирев, Дечев, Тодорова 2011: 130) се извисява добре очертаващ се в планинския масив връх с име Кутра. За името има различни тълкувания, предание за мома, загинала там, включително и авторизирана легенда за жена с такова име. Както и легенда, че тук са имали жилище цар Константин и царица Елена и затова иманярите търсят съкровището им. (вж. Демирев, Дечев, Тодорова: 130) Но онова, което представлява своеобразна форма на